

Co je potřeba ke křesťanskému životu?

(Nové víno)

¹ Děkuji, bratře Josefe. Je dobře být tady pospolu dnes ráno. Obecenství je něco, co se nesnadno vysvětluje, že ano. Řekl jsem své ženě, že stárnu. Když mi před nedávnem zavolal Josef, a hovořili jsme spolu, řekl jsem: „Josefe, v neděli ráno budu mimo město, ale zanedlouho se zastavím a uvidíme se.“

² „Ó,“ řekl, „nic by nás víc nemohlo potěšit.“ Myslel jsem si, že budu v Gary, zatímco jsem byl ve dvě stě kilometrů vzdáleném South Bendu. Dnes ráno jsem jel v oslepující sněhové vánici, potom co jsme měli včera večer shromáždění se zasvěcením modlitebny. A můj dobrý přítel pan Tom z Kanady cestoval dnes ráno se mnou, a vybírali jsme v té oslepující sněhové vánici jednu zatačku za druhou, abychom dodrželi slib daný bratru Josefovi, který je znamenitým přítelem.

³ Tito Švédové, já nevím. Před několika dny jsem o tom vůbec nevěděl, kdyby mi o tom neřekli mí přátelé, kteří jsou tady, Gene a Leo. Vlastně jsem měl být v Minneapolis, od 10. do 17. února. Neměl jsem o tom ani tušení. A chystal jsem se tam dolů... Měla být shromáždění se sestrou Coe, je to vdova po bratru Jackovi. On právě nedávno zemřel, a ona byla v zoufalé potřebě. Řekl jsem: „Dobře, sestro Coe, dám ti o tom vědět během několika následujících dnů. Budu se za tu věc modlit.“ A hle, tu přichází zpráva od těch chlapců, že mám kázat v rozhlasu a bude se to vysílat v celé zemi a mám tam být od desátého do sedmnáctého. Zatímco já jsem o tom vůbec ani neslyšel, rozumíte? A tak musím jet, protože... Prostě musím říci sestře Coe, že nemohu přijet.

⁴ Tito Švédové... Gordon Peterson. Myslím si, že to musím udělat, protože já... Někteří lidé, tentokrát to nebyl on v té době, on prostě jednoduše... Vy jste o tom uvědomili Gordona. Je to prostě... Oni oznámí, že budu na nějakém místě a já o tom vůbec nic nevím, zatímco mám už naplánovaná jiná shromáždění. Musím dodržovat své slovo dané lidem. A tak se to stalo. A tak když vám někdo řekne: „Bratr Branham nedodržuje své slovo,“ připomeňte si, jaké omyly se do toho mohou vloudit.

⁵ Já nemám žádné sdělovací prostředky, jako je rozhlas a televize, a podobně. Kdybych je měl, nemohl bych jít do takových malých sborů. Myslíte si, že Oral Roberts by mohl přijet do takového malého

shromáždění? Zcela určitě ne.

⁶ Jednou jsem byl v Parkersburgu v Západní Virginii a slyšel jsem jednoho člověka, který se takto vyjádřil: „My jsme tady jen obyčejní lidé, jenom patnáct set lidí v této malé modlitebně.“ A řekl: „Požádali jsme jistého kazatele, jestli by nepřišel, — je to pro mne příliš malé místo, nemohu přijet.“ Pak řekl: „Požádali jsme jiného — je to pro mne příliš malé místo, nemohu přijet.“ A tak jsme požádali tři nebo čtyři z těch velkých kazatelů, kteří jsou dnes na misijním poli: „Nemůžeme to udělat, je vás málo.“ A pak řekl: „Bratr Branham přijel.“ A tím jakoby chtěl vyjádřit velikou pochvalu. A přišel jsem na pódium a řekl: „No moment, strpení. Slyšel jsem, jak pastor vyslovil tato slova. No, tito muži by přijeli, kdyby mohli, ale podívejte, oni mají takové velké finanční závazky, že to nemohou udělat.“

⁷ Co myslíte, kolik tisíc dolarů potřebuje Oral Roberts každý den? Jak by pak mohl přijet do takového sboru a zdržet se tam čtyři nebo pět dnů a obdržet tři sta dolarů z oběti milosti, když potřebuje šest nebo sedm tisíc dolarů denně? On to nemůže udělat. Ne proto, že nechce, ale nemůže si to dovolit.

⁸ Ale víte, pokud jde o mě, dobrá, já tyto věci nemám a nic nepotřebuju. A to, co potřebuji, mi obstará Pán, to co potřebuji. A tak nemám žádné velké závazky a tudíž mohu přijet. Když On chce, abych šel na nějaké malé místo, kde je třeba jen deset lidí ve shromáždění, dobře. Pokud chce, abych tam zůstal týden nebo deset dnů, mohu zůstat. Pokud chce, abych jel do Afriky a kázal pro tři sta nebo čtyři sta tisíc lidí, no co, On má peníze a jednoduše mě posílá. Nejsem ničím vázán. Pokud On chce, abych šel, On se o to vždy postará. A takhle bych chtěl žít, prostě svobodně.

⁹ Počínaje zítřkem jedu do modlitebny... Zítra večer jedu do modlitebny, která, když je plná, pojme šedesát lidí. To je pravda. Je to v Sturgis v Michiganu. Když je nacpaná, vejde se tam šedesát lidí. No a jdu tam s takovou radostí, jako když jsem byl v Bombaji v Indii, kde bylo pět set tisíc lidí. Záleží pouze na tom, co Pán chce, abyste dělali, rozumíte. No, to se mi líbí. Modlete se za mne.

¹⁰ Právě teď zuří vánice a já musím jet celou tu cestu zpět, abych tam dnes odpoledne dorazil. Ale moje žena, když dnes ráno vstala, byla tak nějak ochablá ve víře. Řekla: „Myslím, že kdybys zavolal Josefovi a řekl mu, že jsi udělal chybu...“

Řekl jsem: „Ale to není to, co jsem mu slíbil.“

Namítla: „Bille, myslíš si, že v Chicagu... Je dvacet pod nulou. Myslíš si, že lidé přijdou?“

„Dobrá, musím vyrazit, protože jsem to slíbil, rozumíte. Slíbil jsem to Josefovi a chci to dodržet.“

¹¹ Teď, předtím než dnes ráno otevřeme Jeho Slovo ke krátkému evangelizačnímu poselství — skončíme, bude-li vůle Páně, abyste mohli jít domů na oběd. My už budeme na zpáteční cestě. Budete se za nás modlit? Udělejte to. Jsem tak vděčný, když mohu vidět tyto milé posluchače.

A teď krátké slovo k Autorovi této knihy.

Filipenským 3:21; 1. Janova 3:2

¹² Náš nebeský Otče, děkujeme Ti dnes za Pána Ježíše, který přišel na tuto zem z nebe a stal se tělem a přebýval mezi námi — to projevené Boží Slovo. A když to udělal, smířil Boha s člověkem, když po nějakou dobu jejich vztahy byly narušené kvůli hříchu a přestoupení. Ale teď, dnes, jsme syny a dcerami Božími skrze Jeho zjevení se. Ještě se neukázalo, čím nakonec budeme, ale víme, že budeme Jemu podobní, protože budeme mít tělo podobné Jeho oslavenému tělu. Uvidíme Jej takového, jaký je. Budeme žít ve světě bez sněhu a bez problémů a bez zármutků a bez žalu. A teď, když vyhlížíme tento čas a chceme přitáhnout k sobě Tvá nádherná zaslíbení z Bible, modlíme se, aby nyní přišel Duch svatý a vzal Boží Slovo a podal je každému srdci podle našich potřeb, protože o to prosíme v Kristově jménu. Amen.

¹³ U Ezechiele... Mám tady poznamenaný nějaký cestovní plán, o kterém bych měl něco říci, před čtením z Písma. Je mi líto, že jsem na to nemyslel, ale teď jsem si náhodou všiml mé poznámky.

¹⁴ Tedy, když se vrátím ze Sturgis z Michiganu, budu následující týden mezi baptisty v Limě v Ohio, v městské posluchárně. Pak odjedu do Minneapolisu, bude to od desátého do sedmnáctého února... u pana Petersona. Další neděli budu jeden večer u bratra Moorea v Shreveportu a pak od desátého úno... nebo od dvacátého šestého února až do desátého března budu v Madison Square Gardens v Phoenixu v Arizoně. A sedmnáctého března začínám u bratra Espinozy v San Fernando Valley. A devatenáctého budu u Philadelpské církve v Civic auditoriu. To je velká posluchárna v Oaklandu v Kalifornii. Pak se vracíme a od té doby až do června budu asi v šesti různých větších městech v Kanadě.

¹⁵ Včervnu plánuji, bude-li vůle Páně, to je po... Nejdřív je Philadelphie a Mezinárodní shromáždění bratrstva znovu v Indianapolis. Bratr Josef o tom ví. A potom odtamtud odskočím a doufám, že se setkám s Davidem DuPlessisem v Africe, mám záměr odletět do Afriky a zůstat tam až do podzimu. Pokud se to však neuskuteční, budu v červenci u Křesťanských obchodníků u bratra Carlsona, který mě o to právě prosil. Řekl jsem mu, že ještě zatím nevím, protože jsem poněkud mezi dvěma póly. Nevím, na kterou stranu bych se měl odtamtud obrátit; prosím Pána za tu velkou konferenci tady v Chicagu letos v červenci. A tak se za nás modlete.

Ezechiél 36:26–28

¹⁶ Z26. [36.] kapitoly Ezechiele... počínaje 26. veršem, čteme toto:

A dám vám srdce nové a ducha nového dám do vnitřností vašich, a odejma srdce kamenné z těla vašeho, dám vám srdce masité.

Ducha svého, pravím, dám do vnitřností vašich a učiním, abyste v ustanoveních mých chodili, a soudu mých ostríhali a činili je.

A... [Tady to je ta část, k níž vás chci dostat.]

I budete bydleti v zemi... a dám vám prvotinu vašeho ovoce.

Teď, chci, aby Pán Ježíš, bude-li Jeho vůle, nám dal své požehnání k Jeho požehnanému Slovu, které jsme četli.

¹⁷ Tedy, chtěli bychom dnes ráno mluvit o tom, z jakého důvodu... A bratře Davide, chci, aby ses za mne v této záležitosti obzvlášť modlil a také vy ostatní, když se chystám promluvit o tom: Co je potřeba ke křesťanskému životu? Co vlastně křesťanský život představuje?

¹⁸ No, je hodně věcí, které nevíme. Nejsou... Nejsme... Je hodně věcí, které nevíme. Je hodně věcí, které nám Bůh nechává poznat. A okolo těch věcí, o kterých víme, chceme mít společenství jeden s druhým a okolo Božího slova, abychom se ty věci dozvěděli. A teď se modlím, aby na nás Bůh seslal svá požehnání, když budeme sloužit Jeho Slovem; a vy všichni na to myslíte a modlete se.

¹⁹ Na začátku bych chtěl říci, že v církvi bylo vždy něco, co není úplně v pořádku. Samozřejmě si uvědomujeme, že to způsobuje ďábel. Bratr Carlson a já jsme o tom před chvílí hovořili tam v pokoji,

v pastorově studovně. Vypadá to, jako kdyby lidem něco scházelo. Já na to mám svůj názor a bušili jsme do toho mostu a bušili jsme do těch zdí ze všech sil, ale abychom zbořili zdi odporu, v tom všem jsme byli neúspěšní. A přesto jsem velice rád, že jsme v tom tu i tam udělali hodně důl po bombách, že se jednoho dne ta velká zeď lhostejnosti mezi lidmi zhroutl a velká Boží sjednocená armáda bude pochodovat jako jedna velká řada v popředí s jednou velkou korouhví: Pán Ježíš Kristus. To je moje upřímná naděje.

²⁰ Tedy, jestliže Církev živého Boha, která je pilířem pravdy... Bůh určil, aby tato Církev byla Církví plnou moci, slavnou Církví, Církví, na níž by se celý svět mohl podívat jako na Kristovu nevěstu, která je očekávána a zasnoubena a že bude žít v takové atmosféře a bude jednat takovým způsobem, že Bůh bude na tuto Církev hrdý, že ji bude moci představit Kristu při příchodu Páně. Ona má takové vlastnosti mít a měla by takovým způsobem žít. Zjišťujeme však, že mnohokrát jsou to jen dobré úmysly a že se lidé snaží dělat ze sebe křesťany a takto se chovat. Oni se snaží říci: „Dobře, jsem takový a musím takhle žít.“

²¹ No, kdyby se na to církev mohla dívat nejenom tímto způsobem. Ale křesťanství a církev... Bůh nikdy nezamýšlel, aby bylo křesťanství řízeno denominacemi nebo vyznáními víry, jinak by On... Kdyby s tím Bůh souhlasil nebo zamýšlel, aby církev byla řízena a usměrňována vyznáními víry a denominacemi a intelektuály, pak v církvi nepotřebujeme Ducha svatého. Naše církev by pak měla... její úspěch by v zásadě spočíval na těch nejlepších intelektuálech, kteří jsou mezi námi. A to by bylo to, co by naše církev měla... čím lepší bychom měli v naší církvi intelektuály, tím by byla naše církev modernější.

²² Ale ve Slově nacházím, že Bůh nezamýšlel pro církev, aby byla řízena intelektuály nebo nějakou teologií lidského původu, ale církvi byl dán Duch svatý, aby ji řídil a měl pod kontrolou Kristovo tělo. A myslím si, že když to tak děláme a nevšímáme si Božího programu, nikdy nebudeme úspěšní, bez ohledu na to, jak dobré jsou naše úmysly, dokud se nevrátíme do samotného centra Božího programu, kde Duch svatý...

²³ No, uvědomuji si, že to není žádná nová věc, kterou bych kázal. Je to něco, o čem už bylo mnohokrát kázáno, jedná se o způsob, jak k tomu přistupujeme a jak to bereme — bereme to tak, že si stále myslíme, že to je Duch svatý, jímž je církev řízena a přesto se snažíme do toho přidat naše intelektuální záležitosti a výsledkem je slepenec Ducha svatého a intelektu. A když Duch svatý chce něco udělat a něco

potlačit nebo něco vyzvednout, způsobí to mezi lidmi nějakou malichernou závist, což je důkazem, že nemají Ducha svatého. Každý člověk by pak chtěl být na místě toho druhého.

24 Tedy, toto je způsobeno lidskými pohnutkami, protože viděli tolik denominacionalismu a tolik různých diktátorů, jak to ve skutečnosti bylo, duchovních diktátorů v církvi, říkajících to a to. Ale Duch svatý umístil jednoho každého do Kristova těla a my nejsme schopni manévrovat bez každého údu našeho těla. Musím mít ruce, paže, ústa, oči... Všechno, co je ve mně, musí fungovat tak, aby moje tělo mohlo správně fungovat. A pak, pokud Bůh chtěl, aby Jeho tělo, Církev, bylo řízeno Jeho Duchem, musí existovat nějaký způsob nebo nějaký program, do kterého musíme vejít a který je odlišný od toho, co jsme už měli.

Ezechiel 36:26, 27

25 No, Bible zde říká, Ezechiel mluvil... (a Ezechiel byl prorok) a řekl: „Dám vám nové srdce...“ Mně se to líbí. Bůh vždycky mluví o něčem novém, co se chystá udělat. On teď neříká... To neznamena, že On jenom zalátá nějaký starý stav, ale „dám vám nové srdce a odejmu od vás vaše kamenná srdce a dám vám nového ducha“.

26 On nikdy neřekl, že v této staré církvi provede nějakou kosmetickou úpravu. On bude mít novou věc, zbrusu novou. A když toto dělá, nemůžete smíchat starou intelektuální církev s novou církví Letničního prožití.

Matouš 9:17; Marek 2:22; Lukáš 5:37

27 Ježíš vyučoval totéž v Lukášově evangeliu, když řekl: „Nikdo nemůže nalít nové víno do starých nádob.“ Předtím, než jsem se stal misionářem, mi to někdy připadalo těžké pochopit, jaké to jsou nádoby a podobně. Přemýšlel jsem: „Dobře, nádoba, to čemu my říkáme nádoba, ona přece nestárne.“ Ale v Palestině, a zejména v tehdejších dobách, nádoba byla vyčiněná, sešitá a místy svázaná zvířecí kůží, a v té kůži se uchovávaly tekutiny, a tak dále, které do ní nalávali: vodu, víno, oleje, to všechno přenášeli v těch kůžích.

Matouš 9:17; Marek 2:22; Lukáš 5:37

28 Ale když ta kůže zestárla, no, byla seschlá. A když Ježíš hovořil, řekl: „Dáte-li nové víno do starých nádob, oboje se zničí.“ Přijdete jak o víno, tak o nádobu.

29 Tedy, do staré nádoby byste možná mohli nalít vodu, ale nemůžete do ní dát víno, protože voda je popel vodíku a kyslíku, který zbyl, a to ubývá. To se zmenšuje. Je to látka bez života; jsou to popely

z vodíku... nebo vodík s kyslíkem je popel.

³⁰ Ale víno v sobě má život a víno, a zvláště nové víno ještě kvasí a může se trochu roztahovat. A jestli se to roztahuje ve staré nádobě, ta stará nádoba praskne a obsah vyteče. Ta kůže se zničí a také ta nádoba — ta nádoba se zničí a víno se rozleje.

³¹ Tedy, to je obraz, který máme dnes před sebou. Nemůžete přijít k nějaké staré formální skupině intelektuálů s vašimi názory a snažit se přizpůsobit Boží program vašemu intelektuálnímu programu. To prostě nebude fungovat. Ta stará hovězí kůže praskne, ona to není schopna v sobě udržet.

³² No, nová nádoba, to je nová vyčiněná kůže, a nově vyčiněná kůže má v sobě ještě zbytky zvířecího tuku. Když se pak to nové víno naleje do nové nádoby a když se to nové víno začne rozpínat, nová nádoba se roztahuje, protože má v sobě olej. A pokud byl v církvi někdy čas, kdy potřebovala promazat olejem, pak je to právě dnes; promazání Duchem svatým. Nové víno.

Židům 13:8

³³ Tedy, když Bible říká: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky,“ Jeho uzdravující moc je dnes stejně tak velká, jako byla kdykoliv, to staré intelektuální vybuchne: „Nic takového neexistuje; doktor Jones přece řekl, že dny zázraků skončily. A tím to hasne.“

Židům 13:8

³⁴ Ale když se nové víno naleje do nové nádoby a když tam potom začíná kvasit, život začíná působit z té staré povrchní teologie, kterou jsme kdysi měli ve zvyku studovat, a vidí Boží slovo s jeho Božskými zaslíbeními, které říká: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky,“ pak to nové víno řekne: „Haleluja!“ A ta nová nádoba řekne: „Sláva Bohu,“ roztáhne se a dá tomu prostor. To je výsledek.

³⁵ To není nalití nového vína do staré nádoby. Ona řekne: „No, naše škola učí něco jiného, naše denominace...“ ta stará vyschlá hovězí kůže. „Naši učitelé, náš pastor říká, že tyto věci skončily.“

³⁶ Ale pokud to je nová kůže a má nový život, je poddajná a poddává se Slovu, a Slovo podporuje Ducha... nebo Duch podporuje Slovo, a když se to dostává do nové nádoby a oni řeknou: „Někdo byl včera večer uzdraven z rakoviny,“ ta stará kůže řekne: „Dovolte, ale chtěl bych slyšet, co na to řekne lékař; dovolte, abych uviděl, co s ním bude za rok. Tomu prostě nemohu věřit.“ Ale nová kůže řekne: „Haleluja Beránkovi!“ a natáhne se. Pak oboje, víno i nádoba je

zachováno. Nemůžete nalévat nové víno do starých nádob.

³⁷ To mi připomíná jeden prožitek, který jsem měl před lety. Nevím, jestli jsem vám to už někdy vyprávěl nebo ne. Byl jsem na lovecké výpravě v severní Britské Kolumbii a jednou v noci jsem zůstal v lesích. Myslel jsem si, že jsem dost dobrý zálesák; vyrůstal jsem celý život v lesích. Snažil jsem se vystopovat starého medvěda a chtěl jsem si pořídit několik jeho fotografií a podobně. Neměl jsem povolení k jeho odstřelu, protože jsem byl na lovu kamzíků, ale chtěl jsem se co nejvíce k tomuto grizzlymu přiblížit. Bylo to krásné zvíře a přál jsem si mít jeho fotku.

³⁸ A jel jsem asi na tříletém mladém koni, který měl ambice shodit kazatele ze sedla. A tak se mě celý den snažil shodit, když jsem ho pobízel ostruhami přes sněhové závěje a podobně, abych toho medvěda dohnal.

³⁹ A nakonec jsem se dostal na místo, odkud jsem se musel vrátit. A na zpáteční cestě — směr jsem znal jen přibližně; byl jsem vychován, abych věděl, že mech roste jenom na severní straně kmenu. A když tam mech není, zavřete oči, obejměte rukou kmen a obcházejte dokola a dlaní se dotýkejte kůry, až najdete to nejdrsnější místo, a to je severní strana. A v lesích musíš znát hodně věcí, abys mohl přežít.

⁴⁰ A stejně je to, když chceš přežít duchovně. Musíš poznat Toho, který je Stvořitelem a který tě vede a vyučuje.

⁴¹ A pak jsem si všimnul, když jsem vyšel na jedno místo a zjistil svou polohu a začal jsem se vracet podle všeobecných znalostí. Protože tam bys mohl jít stovky kilometrů, aniž bys narazil na nějakou živou duši. Získal jsem přibližný směr, abych věděl, že... A po chvíli jsem se dostal na vrchol hory, abych tam toho večera zjistil cestu zpět.

⁴² Byl jsem udiven, jak celé odpoledne přšelo a foukal vítr — a to mě právě částečně přinutilo k návratu. Obloha se pomalu projasňovala a ukázaly se na ní velké bílé mraky, přes které nádherně prosvítal měsíc. A já jsem se zastavil v místě starého polomu... nebo spíše spáleniště. Nevím, jestli vy lidé z města víte, co je to spáleniště. To je, když se lesem prožene požár se silným větrem v zádech; prožene se lesem, a to zabíjí všechno. Častokrát stromy zůstanou stát, ale mají opálenou kůru. Pak se do kůry dostávají malí termiti. Oheň stromy opálil, kůra odpadává na zem a stává se potravou termitů. A ty staré stromy tam stojí jako ponuré pahýly. Není v nich žádný život. Nemají v sobě mízu a tak dále. A ony umírají, protože míza samozřejmě

prochází kůrou.

⁴³ A tak když jsem tam stál, byl jsem naplněn úžasem, když jsem přivazoval koně... Ten malý kamarád byl velmi unaven, a já jsem se prostě nějak cítil být veden, že se mám každopádně na chvíli zastavit. UVázal jsem tedy koně, vystoupil nahoru a díval jsem se na měsíc a řekl jsem: „Otče, Bože, jsem tak šťasten, že vím, že Ty jsi mým Otcem. Jsem v této nádherné krajině, do níž jsi mi dovolil vstoupit během této lovecké výpravy, abych se podíval na Tvou zvěř a na věci, které jsi stvořil k mé radosti, a já Ti za to všechno děkuji.“ A kdybyste jenom mohli vidět Britskou Kolumbii — zálesák nebo lovec by to mohl ocenit — dívat se tam na tuto nádheru.

⁴⁴ Pak jsem si začal všimát jedné zvláštnosti. Byl to nějaký zvuk, který mi připadal velmi ponurý. A foukal vítr, který odvál bouři. A jak ty mraky zmizely, zůstaly po nich takové malé flíčky, kterým říkáme „podmáslí“; těm malým shlukům z bílých mraků. Měsíc osvěcoval zemi, vál vítr a ozýval se opravdu ponurý zvuk, jakoby něco sténalo, naříkalo. A jak měsíc osvěcoval ty pahýly stromů, vypadaly jako náhrobní kameny. A ten žalostný zvuk – huuú – bylo to něco hrozného. Řekl jsem si: „Zajímalo by mě, co to má všechno znamenat?“

Přísloví 3:6

⁴⁵ A byli jsme učeni, že stezky spravedlivého jsou řízeny Hospodinem. A všechno napomáhá k dobru těm, kteří Boha milují. Bůh prostě dovolí, aby se to takhle stalo. To je Jeho velká láska k Jeho lidu. Někdy vás musí provést některými temnými místy, ale jen proto, aby vám ukázal světlo. A náš Otec ty věci způsobuje.

⁴⁶ A já věřím, že dnešní církev se nachází v takovém stavu... Je to jenom místo, kam Bůh přivádí církev; že když to všechno ztroskotá, jaký čas radosti nastane. Když jednoho dne povstanou vykoupení, aby korunovali Ježíše Králem králů a Pánem pánů, když se posadí na horu Sion a všude po celé zemi se postaví vykoupení do kruhu a budou zpívat písně vykoupení. Andělé se postaví stranou se skloněnými hlavami. Oni tomu nebudou rozumět. Oni nikdy nebyli vykoupeni. Nikdy nepadli, aby museli být vykoupeni. Pouze my smrtelníci víme, co to znamená být ztracen. Anděl neví, co to je být ztracený. My jsme ti jediní, kteří se mohou radovat z písní vykoupení; a já si myslím, že tak to bude vypadat v církvi.

⁴⁷ Akdyž jsem tam stál a díval se a slyšel jsem všechen ten žalostný povyk, pomyslel jsem si: „Ó, to je hrozné místo.“ Bylo to strašidelné – jak bychom to nazvali na ulici. Je to strašné místo. „Ó,

Bože, proč jsi chtěl, abych tady uvázal koně, aby si tu odpočinul? Měl jsem zajet dál do lesa a tam ho uvázat.“ Ale nějakým způsobem to byl Bůh, který mě něco učil. A řekl jsem: „Co tohle všechno má znamenat?“

⁴⁸ Potom jsem začal přemýšlet o těch náhrobních kamenech, které to připomínalo. A když mezi nimi hvízdal ten skučící vítr, působil takovým tísnivým pocitem, tak trochu podivným, obzvlášť *když je člověk* tak daleko v horách. Uvažoval jsem: „Proč mně, služebníku Páně, je ukazován takovýto obraz? Jaký druh dramatu to přede mne předkládáš, Otče?“

Joel 1:4

⁴⁹ Když jsem se zadíval před sebe a začal přemýšlet, jako kdyby ke mně přicházely verše Písma z Joele: „Co zbylo po larvách, sežraly housenky, co zbylo po housenkách, sežrali brouci.“ A přemýšlel jsem: „To je pravda, to souhlasí.“ No, podívej, tyto velké statné stromy, to byly kdysi obrovské stromy, které tam rostly. A když foukal vítr, nakláněly se ve své síle sem a tam. Jaký to musel být majestátní pohled na ty vysoko tyčící se smrky na vrcholu té hory, když jimi kolébal vítr. Ale co můžou teď dělat? Už se déle nedokáží kolébat ve větru. Něco se stalo. Jsou mrtvé. A vítr může foukat a ony jsou tak strnulé, tak neohebné, že vítr, který mezi nimi fouká, může vydat jen žalostný zvuk; ony jen trčí nahoru, místo toho nádherného hudebního rytmu vyluzovaného větrem tam a zpět, jak dováděly kdysi, když na ně vály nebeské větry. Teď jsou jen holé a naříkají. A přemýšlel jsem: „Ano, Pane, to je to.“

⁵⁰ Apak jsem se ohlédl dozadu na luterány, metodisty, a dokonce na letniční a nazarény, na poutníky svatosti a na všechny ty současné církve. Uvažoval jsem o jejich začátcích, jak ve svých počátcích v sobě měly život, byl v nich Duch svatý. A když Bůh posílal ty mohutné valící se větry, tak jak to udělal o Letnicích, jak ony svými velkými větvemi pokrytými jehličím „dováděly“ v Božích požehnáních; vítr si s nimi pohrával jako s plachtami a kolébal s nimi sem a tam, probuzení za probuzením.

⁵¹ Ale pak se něco stalo. Přišly ohně pronásledování a nové církevní řády. Když odešli na studia do teologických fakult a přivedli chlapce a muže, kteří byli brilantní a intelektuální a vyvrátili křest Duchem svatým; oni odsekli tu linii života.

⁵² Když kdysi metodistická probuzení hýbala národy a oni leželi ve školách na podlaze a přijímali Ducha svatého a byli jako knokautovaní,

jak bychom to dnes nazvali. V té době si lidé mysleli, že omdleli. A také v naší vlastní Baptistické církvi, jak jsem to viděl v naší Baptistické církvi, jak brali džbán s vodou z kazatelny a polévali tyto lidi po obličejích a ovívali je, a oni plakali, když leželi na podlaze pod působením Ducha svatého.

⁵³ Ovšem ti noví učitelé s tou starou vesnickou církví skoncovali a byl zaveden propracovanější, velkolepější, vzdělanější směr. A pokud se jedná o oltář, byl pěkně dekorován, máme píšťalové varhany, plyšová sedadla, a s tou starou církví bylo skoncováno. Starý oltář byl odstraněn. Starodávná lavice pokání byla odnesena do sklepa. A místo kajících se duší u oltáře máme na oltáři lilie. A místo těch starodávných varhan, do nichž museli vhánět vzduch pákou, nebo místo staré ladičky...

⁵⁴ A když zpívali: „Nebudu se bát zlého, když budu muset umřít,“ místo toho přišel dobře vycvičený sbor s melodickými hlasy, které zpívají takové písně, že to tak protahují, až z toho modrají v obličejích, a říkají tomu vyšší třída. To je ta nejmizernější věc, jakou jsem kdy slyšel, když slyšíte vycvičený hlas, který drží tón tak dlouho až modrá v obličejích, aby udělal nějaké show; a o tom to je. K slávě Boží se takhle nezpívá. To nejněžnější pod nebem je ta starodávná Duchem naplněná církev, která má Ducha svatého a všichni zpívají v Duchu.

⁵⁵ Ale oni odseknou tu linii života, když odseknou ten zpěv. Když z církve vzali dny zázraků a osvojili si svou teologii a své intelektuály místo křtu Duchem svatým, odsekli linii života. Není pochyb o tom, že jsou velkými denominacemi. Tak to bylo s těmi velkými stromy. Na základě historie by mohli dokázat, že kdysi měli velké věci. Ten, kdo kdy pohleděl na takový les, by mohl dokázat, že to kdysi byly statné prospívající stromy. Ale, ó, dnes z nich zůstala pouze spoušť. Jejich linie života je ta tam.

⁵⁶ A když Bůh nadále sesílá své větry pro své stromy, aby skotačily a přijaly novou dávku života, když s nimi zahýbe, co mohou udělat? Jen vydávají ten naříkavý zvuk: „No, říkám tomuto shromáždění, že pokud někdo navštíví uzdravovací kampaň, bude okamžitě z tohoto společenství vyloučen.“ Nějaký malý kazatel s větší mírou intelektu a se smyslem pro vládnutí se postaví ve smokingu, ukloní se a řekne „aaamen“ jako kráva, která má žaludeční křeč, a tím se pokusí o to, aby to zaujalo místo Ducha svatého. Jenže to se nikdy nestane.

⁵⁷ Boží věčný plán spasení pro Jeho lid je Duch svatý v církvi. Jsou to znovuzrození muži a ženy, kteří jsou řízeni Duchem svatým. Ne že

oni se snaží řídit Ducha svatého, ale Duch svatý řídí je. Rozumíte tomu?

Skutky 2:2

⁵⁸ Akdyž jsem se díval na ty stromy, přemýšlel jsem o tom: „Co s nimi?“ A pak jsem uvažoval: „Ano, přichází vítr z nebe, tak jako přicházel vždycky.“ A Kristus je tentýž. O Letnicích přišel prudký valící se vítr, který sestoupil z nebe, a lidé to přijali, protože byli poddajní. Byli ochotni přijmout Boží cestu.

⁵⁹ Ale zjišťujeme, že když teď Bůh posílá velkou uzdravovací kampaň nebo velké zázraky a znamení; a znamení, která byla v Bibli, se vracejí zpět do církve, co říká ta velká intelektuální skupina? „Dny zázraků skončily. Taková věc jako Božské uzdravení neexistuje. Žádný křest Duchem svatým neexistuje. Říkám to svému shromáždění narovinu, že jen chudí, jen vyvrhelové, jenom nevzdělání lidé navštěvují taková shromáždění. Můžete se tam jít podívat a přesvědčit se.“ A ten člověk má pravdu. Ten člověk má pravdu, když tohle říká. Jsou to obvykle ti chudí, ne ti intelektuální. To jsou ti nevzdělání. Byl to ten prostý lid, který Ho rád poslouchal, jak říká Bible.

Matouš 28:20; Jan 14:12, 19

⁶⁰ Tedy, pokud chcete, rádi bychom to sledovali dál. Potom jsem uvažoval: „Jaký účel to má, když je poslán ten prudký ženoucí se vítr, pokud tam není nic, co by ho přijalo?“ Jenže Bůh je vůči svému zaslíbení suverénní a musí ten vítr posílat. On dodržuje své Slovo. „Ještě krátký čas a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte, protože já budu s vámi až do skonání světa. A skutky, které dělám já, budete dělat i vy.“ Bůh musí posílat svá zaslíbení.

⁶¹ Uvažoval jsem: „Dobře, Pane, co se stane?“ A pak jsem si něčeho všimnul. Poslouchejte. Potom jsem si všimnul na těch stromech, že z nich spadly velké šišky, ze kterých vypadla malá semínka, z těch šišek, a ona byla nepochybně životem těch stromů. A ona spadla do země, a i když nad nimi prošel oheň, a i když se přihodilo všechno toto neštěstí, přesto jsem si všimnul, že tam vespod raší podrost. Znovu stromy. Stromy, které byly poddajné. Mladé stromečky, které v sobě měly život. Podrost. Dnes bychom ho možná nazvali vyvrhelem. Člověk, který byl vyhozen z té velké církve, protože volal „amen“, když kazatel kázal. Možná něco takového. Ale každopádně je to něco z toho života nebo z toho učení z dávných počátků od metodistů, luteránů, letničních, a tak dále, jak to bývalo kdysi.

⁶² A tak jsem si všimnul, že když zadul vítr, ty staré stromy sténaly, ale ten malý stromeček prožíval probuzení. On prostě poskakoval dokola a dokola a kolem a kolem, celý zářil, vykřikoval a oslavoval Pána. A já jsem si pomyslel: „No, mohli bychom říci jednu věc; možná nemá to vzdělání, jaké měl ten starý. Možná je zelenáč, ale je poddajný. A to je to, co dělá Bůh.“ A všimnul jsem si, že když máme prožít s Bohem, Bůh rád třese svými stromy, aby je uvolnil. A pokaždé, když se ten strom pohybuje a třese, uvolňují se jeho kořeny, uvolňují se tak, aby se mohly zapustit hlouběji a pevněji držet.

Joel 2:25

⁶³ Tak tedy, co nechali luteráni, snědli metodisté, co nechali metodisté, snědli baptisté, co nechali baptisté, snědli presbyteriáni, co nechali presbyteriáni, snědli nazaréni, co nechali nazaréni, snědli letniční. „Ale Já obnovím,“ praví Hospodin. „Já obnovím.“ Pak Bůh ve svém velkém působení Ducha přichází obnovit.

⁶⁴ Všimněte si, Bůh vzal sto dvacet úplně nových zelených nádob, všechny byly poddajné, a odložil je do horního pokoje, ty zelené nádoby. A když tam z nebe sestoupil zvuk valícího se prudkého větru, všechny byly naplněny novým Letničním vínem. Ó, jaké kvašení a pohyb a exploze tam musela být. Jak ty nádoby skotačily a poskakovaly. Měly v sobě život.

⁶⁵ No, a stará nádoba by řekla: „To je fanatismus.“ Ale ta nová nádoba dostala život, roztáhla se a zvolala „amen“ na všechno, co řekl Duch. Děly se některé věci, které tomu starému učení nepřípadaly zcela etické, ale oni byli novými nádobami, které to mohly vydržet. A Bůh bere své nádoby...

Ezechiel 36:26, 27

⁶⁶ No, chci, abyste ještě, než skončím, chvíli poslouchali. Chci, abyste si všimli jedné věci a sledovali teď pozorně. Sledujte ten pořádek Písma: „Odejmu kamenné srdce a dám vám srdce nové.“ Tedy, srdce je místem přebývání Ducha svatého. „A dám vám nového ducha.“ Chci, abyste sledovali ten pořádek. Tedy, mnozí lidé v tom mají zmatek. Myslí si, že dostali Ducha svatého, ale dostávají pouze nového ducha. Sledujte: „Dám vám nové srdce a nového ducha. A potom vložím mého Ducha...“ Tedy, ten nový duch... Bůh vám musel dát nového ducha, ale to je nový duch, kterého vám Bůh dává, abyste mohli dobře vycházet s Duchem svatým. S tím starým duchem, kterého jste měli, jste nemohli dobře vycházet ani se svým sousedem; nemohli jste dobře vycházet sami se sebou. A tak vidíte, že jste nemohli dobře vycházet s Bohem, a tak vám Bůh dává nového ducha.

⁶⁷ A v mnoha případech prožíváte nadšení, ale když sledujete život, který to přináší... Doufám, že vás tím neraním, ale doufám, že něco odhaluji, rozumíte. Mnohokrát si myslíte, že máte Ducha svatého. „Ó,“ říkáte, „zpíval jsem, mluvil jsem v jazycích.“ Jistě. Byli jste tak blízko toho, že jste to mohli všechno dělat, ale rozumíte, to ještě není Duch svatý. Duch svatý přináší svědectví Ježíše Krista.

⁶⁸ Tedy, On vzal *toho ducha* a co udělal? Dává vám nové srdce, dává vám nového ducha a pak vkládá svého Ducha — svého Ducha — do vás. Je to jako... Nemusíte potom chodit kolem dokola a předstírat, že jste křesťané. Ten nový duch přináší nový život. Duch svatý ve vašem novém duchu, ve vašem novém srdci... Vaše nové srdce, váš nový duch a Duch svatý vchází rovnou do středu vašeho nového ducha a váš nový duch vchází rovnou do středu vašeho nového srdce.

⁶⁹ Je to prostě jako hlavní pružina v nějakých proslulých hodinách a ona je samonatahovací. Dobře, ona je umístěna rovnou do středu toho nového ducha, a ta hlavní pružina nějakých prvotřídních hodin se nachází uvnitř těch hodin a způsobuje, že každá část těch hodin, každá malinká součástka tiká přesně načas. A to všechno je způsobeno tou hlavní pružinou. A ty malé skutky zevnitř jsou uváděny do pohybu touto hlavní pružinou. To je to kolo uvnitř kola, jak řekl Ezechiel.

⁷⁰ Tedy, když obdržíš Ducha svatého, On vchází rovnou do středu té tvé nové struktury. „Ó,“ říkáš, „přestal jsem pít, přestal jsem kouřit. Víte, cítím se jako jiná osoba.“ Stop! Počkej na okamžik, podívej, ty jsi prostě dostal nového ducha. Ale Duch svatý vchází do středu toho ducha a pak působí, že ty, každý tvůj pohyb, každá intelektuální věc; všechno souhlasí s tím kolem nacházejícím se uvnitř. Co říká Bůh, je pravda. Dny zázraků... Jestli je Ježíš tentýž včera, dnes i na věky, Duch svatý o tom bude vydávat svědectví a každá tvá intelektuální pohnutka bude mluvit totéž.

⁷¹ A když máš ty malé záchvaty vznětlivosti a vybuchuješ hněvem a lžeš a snažíš se přetahovat lidi a prosazuješ svoje a jsi tak sobecký u své organizace, že jsi tak úzkoprsý, že by sis nemohl vyslechnout jiného kazatele, jen si zapamatuj: Duch svatý v tobě netiká. Fjú! Nevěděl jsem, že to řeknu, ale je to pravda, vidíte.

Galatským 5:22, 23

⁷² Duch svatý způsobí, že každý *tvůj* pohyb bude jako pohyb Kristův. On tě udělá podobným Kristu. Ovoce Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, krotkost, zdrženlivost, víra. Tyto

věci jsou ovládány Duchem svatým: naše emoce.

⁷³ Naše emoce se tak úplně nezakládají na poskakování nahoru a dolů. To můžeš dělat. K tomu můžeš přijít na nějaké tancovačce. Duch svatý nás však uvádí do činnosti... nebo pod kontrolu Boha, že chodíš v pokoji a lásce a v radosti, s trpělivostí, tichostí, dobrotou, upřímností, trpělivostí. Vidiš, to není něco, co děláš ty. To je něco, co v tobě působí Duch svatý. Rozumíte, to už není vaše vlastní intelektuální myšlenka. Je to podvědomé působení Ducha svatého. Ó, přál bych si, abych o tom mohl vykřikovat k Boží slávě kolem celého světa.

⁷⁴ Církvi živého Boha, to je, kde selhalo naše letniční hnutí. Máme lidského původu muzikály, tleskání, poskakování nahoru a dolů a emoce. A když vyjdeme zpátky na ulici a Duch svatý neovládá naše životy natolik, aby s tím spolupracovaly, pak Ducha svatého nemáme. Tohle není odstředěné mléko. Ale, můj bratře, to je to, co církev potřebuje. Život může přijít jenom skrze Ducha svatého.

Jan 3:3

⁷⁵ Už jste si někdy všimli, jak Bůh ve své Bibli, jak nádherně On udělal věci? Ještě na okamžik. Ježíš řekl: „Jestli se člověk nenarodí znovu, v žádném případě nevejde do království.“ Musíte se znovu narodit. To se musí stát.

⁷⁶ Aco to je? To neznamená nějaké prožití, že jsi křičel nebo mluvil v jazycích. Ty věci jsou v pořádku, ale to není to, o čem dnes dopoledne mluvím. Pokud váš život nespolupracuje nebo nesvědčí o vašich emocích, které jste přijali, když jste mluvili v jazycích, pak jste svedeni, protože Duch svatý bere tu nejvnitřnější část vaší bytosti a ovládá vás takové, jací jste. Dotváří vás a formuje na křesťanského muže nebo ženu. A uvádí do pohybu váš život. Je to něco ve vás, co vás postrkuje a působí, že to přesto děláte. To způsobuje, že milujete ty, kteří po vás plivou. To způsobuje, že milujete ty, kteří říkají, že jste blázni.

Soudců 16:3

⁷⁷ Když máte toho Ducha v sobě, pak se břemena života stávají lehká. Už si jich více nevšímáte. Vaše jho je vystlané perím. Stává se tak lehké. A pak lidé, kteří vás očerňují, víte co? Jste jako Samson u brány v Gaze, který zvedl tu velkou mosaznou bránu a vynesl ji na kopec.

⁷⁸ A když se dostanete na takové místo, že se vás Duch svatý zmocní, ne vy Ducha svatého, ale Duch svatý má vás... Říkáte: „Já mám

Ducha svatého.“ Nemyslím si, že bychom to měli takto říkat. Měli byste říci: „Duch svatý má mě.“ A tak když se vás Duch svatý zmocní, pak břemena a jha jsou lehká. Potom zvednete tu velkou bránu z Gazy a nesete ji rovnou na Golgotu. A tam na hoře Golgotě ji pokládáš u Ježíšových nohou a modlíš se za své nepřátele. Ne s nevraživostí: „Pane, úplně ho znič.“ Ne takhle, ale s něčím z hloubi svého srdce: „Drahý Bože, ten člověk je lidská bytost jako já.“ Vidíte, co schází v církvi, přátelé? Tedy, co potřebujeme... Potřebujeme začít znovu.

⁷⁹ No, ještě několik poznámek, než skončíme. Jste milí. Chci k vám teď hovořit ze svého srdce. Vydejme se dnes dopoledne v mysli na malý výlet a pak skončíme. Vydejme se zpět do času, předtím než byl založen svět.

⁸⁰ Dívám se na tu kytici lilií, která stojí na tom malém stole. Ať je ten člověk požehnán. Myslím si, že do tohoto sboru chodí květinář. On je vždy velkorysý, když to udělá. Pravděpodobně poslal i tyto *květiny*. A jak ony slouží svému účelu. Ale už jste se někdy zamysleli nad tím, kdo tu lilii stvořil? Odkud se vzala?

⁸¹ A tak se vydejme do času, než povstal tento svět. Tedy, ta lilie pochází ze země; stejně jako vy. A pokud to tak je, pak my jsme tady byli — naše těla byla na zemi — ještě předtím než tady byl jakýkoliv život. Jsme složeni z šestnácti různých prvků této země. Draslíku, vápníku, ropy, kosmického světla a tak dále, a všechno to drží pohromadě díky atomům. Šestnáct prvků této země. A potom, pokud je to tak, a podle vědy to tak je, pak my opravdu... Naše těla ležela rozprostřená na této zemi, ještě předtím než tady na zemi byl jakýkoliv druh života.

⁸² Draslík, vápník, ropa a kosmické světlo tady byly při stvoření. A když nastaly vulkanické erupce, jak nám tvrdí chronologové, které vyvrhly a formovaly látky této země a podobně, byla to jen hořící síra, po níž se procházel satan, když se procházel sem a tam po ohnivé síře této země. A potom, když ji Bůh ochladil a umístil ji tam ve svém velkém záměru; On měl něco ve své mysli, co se chystal udělat.

Jan 1:1

⁸³ „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.“ Tedy, slovo je vyjádřenou myšlenkou. Bůh měl ve své mysli to, co chtěl udělat, ale když to vyjádřil, muselo to vzniknout. Stalo se to skutečností, protože to bylo vyjádřené Boží slovo.

⁸⁴ A tady není... Můžete mne dnes dopoledne popotahovat

k zodpovědnosti, přátelé. Ale není dost moci v celém pekle, která by mohla překazit Boží záměr. Bůh ho v každém případě uskuteční.

⁸⁵ Ajak jsem častokrát říkával... Včera večer jsem se ve sboru dotkl malé věci a neuvědomil jsem si, co jsem řekl, ale týkalo se to toho, že satan není lékařem. A na té vysoké luteránské škole, kde se před nedávnem všichni obrátili, když tam se mnou ten muž debatoval na toto téma, že satan může uzdravit. A když slyšíte někoho říkat, že satan může uzdravit, je na omylu.

⁸⁶ Pouze Bůh může tvořit. Satan nic stvořit nemůže. On může pouze převracet to, co už bylo stvořeno. Je jenom jeden všudypřítomný. Satan nemůže být všudypřítomný. Jenom Bůh je všudypřítomný, všemohoucí a nekonečný.

2. Mojžišova 15:26; Žalm 103:3

⁸⁷ A žádná lékařská věda nemůže za účelem uzdravení stvořit buňky. Existují lékaři, kteří umí vyříznout staré poškozené buňky; jsou takoví, kteří umí narovnat nebo napravit ruku nebo vytrhnout zub, ale neexistuje nikdo, žádná moc na celé zemi a v celém pekle, která může stvořit buňky, kromě všemohoucího Boha. „Já jsem Hospodin, který tě uzdravuje ze všech nemocí.“ Jak banální, jak dětinské a nezralé, a dokonce velcí intelektuálové se mohou nacházet v takovém stavu, když se vzdálí od Božího slova.

⁸⁸ Tedy, chci, abyste si všimli. Na počátku, když Bůh, náš Otec, pohleděl na tuto pustou zem, a nebylo nic jen jedna velká koule pokrytá vodou; a Bůh poslal na zem Ducha svatého — ten Logos, který vyšel od Boha a začal se vznášet nad zemí. Tedy, to slovo *vznášet* znamená „dvořit se“ nebo prostě vrkat jako holub. A ten velký Duch svatý nad zemí... Jako obraz, který si můžeme představit; chtěli bychom to znázornit jako křídla, Jeho velká křídla kolem země, obepínající, dvořící se, vrkající: „Pojď, pojd', Otec tě ustanovil, pojd'. Přicházím, abych vykonal to, co řeklo Otcovo Slovo.“ Vsakuje to do vás? „Přišel jsem, abych projevil to, co Otec vyřkl.“

⁸⁹ Vysedávání. A za chvíli se ukázala po zemi pohybující se ropa a trochu toho a tamtoho, a pak ze země vyrašila malá velikonoční lilie. Co ji přivedlo? To vysedávání Ducha svatého. A potom se ukázala jirinka, azalka a jiná květena. Pak přicházela další malá vegetace. Duch svatý vysedával. A po malé vegetaci přišly stromy a rostlinný život; potom po nějakém čase začali poletovat ptáci — z prachu této země. Duch svatý je společně vyseděl a poslal do vzduchu. A pak přišel zvířecí život; Duch svatý vysedával.

⁹⁰ Co se pak stalo? Následovně přišel život člověka. Všechna naše těla ležela tehdy přímo tady v *prachu* této země, pokud pocházíme ze země, a opravdu pocházíme, a naše těla vznikla díky této zemi. My jsme mrtvou hmotou z mrtvého dobytka a mrtvých ovcí a ryb, z mrtvých fazolí, mrtvých brambor a mrtvé pšenice. Ty produkty, které jíme, rozmnožují buňky a dělají z nás to, čím jsme. Jsme z této země; to je to, čím jsme.

⁹¹ Žijeme, protože něco zemřelo. Jestli dnes nežiješ; jestli nejíš mrtvou hmotu, pak nemůžeš žít. Náš přirozený život žije díky mrtvé hmotě. Jíme rybu - zemřela ryba. Pokud jíme hovězí, zemřela kráva. Jíme-li chléb, zemřela pšenice. Něco muselo zemřít, abychom znovu mohli fyzicky žít, protože jsme hmotou z této země a takovým způsobem přijímáme hmotu, aby nás udržela naživu. A jestliže něco muselo zemřít, abychom znovu mohli žít fyzicky, co pak s vaší nesmrtelnou duší? Něco muselo zemřít, aby mohla žít věčně. Květina má trvalý život, protože ona je tu kvůli kráse. My máme život nesmrtelný.

⁹² Tedy, chci, abyste si *něčeho* všimli, když půjdeme dál. Duch svatý potom, co vysedával člověka; člověk vzešel. Jak nádhernou věcí on byl. A potom Bůh udělal ženu. No, ona nebyla v tom původním stvoření; ona je druhotným produktem muže. Nerad bych o tom začínal, ale ona je druhotným produktem muže. A potom, když ona začala existovat... Ona byla tou nejkrásnější ženou na celém světě, ta malá Eva. Mohu vidět její dlouhé rozpuštěné vlasy. A řekněme to teď z jistého důvodu, byly blond. Oči měla jako blankytná obloha a třpytily se jako hvězdy. Jakého miláčka Adam měl. Neexistovala žádná vulgárnost, ta byla v nedohlednu. Ona chodila s Adamem a přišli na místo, kde byla voda a ona řekla: „Ó, Adame, fouká vítr.“

„Utiš se.“ A vítr se utiřil.

⁹³ Apak šla dál... A najednou zařval velký lev. Eva se ale nevylekala, protože v ní nebylo nic, co by ji vylekalo. Zeptala se: „Miláčku, co to je?“

⁹⁴ On si toho lva přivolal, řekl: „Pojď sem.“ Pohládl ho po tlamě, a on zamňoukal jako kotě, a šel za ním jako malý pejsek, který jde za vámi, když vycházíte z domu. A tady přichází Sheta, tygřice. A tak oslovil Shetu a potom s ní začal mluvit, a ona šla také za nimi.

⁹⁵ Ale víte, blížil se večer, slunce zapadalo. A Adam řekl: „Miláčku, musíme jít do katedrály. Musíme jít na bohoslužbu.“ To nebyla

denominace, bylo to ve velikém lese. A tak šli a poklekli, zatímco slunce zapadalo. A sestoupil Otec. Blesky zářily, hromy duněly. A nad keři se snášelo nádherné majestátní světlo a sestupovalo dolů.

⁹⁶ Mohu slyšet ten milý Otcův hlas, jak říká: „Děti, líbil se vám ten dnešní den? Tatínek vás přišel políbit na dobrou noc a uložit vás ke spánku.“ A políbil Adama na tvář a Evu políbil na druhou tvář. A když Adam natáhl svou velkou paži a Eva si položila svou líbeznou hlavu na jeho ruku jako na polštář, usnuli ničím nerušeným spánkem. Nic je nemohlo vyrušit. Otec nad nimi bděl. Na zemi nebylo nic, co by jim mohlo ublížit. Lev Leo leží tady, tygřice Sheta leží tamhle. On je všechny uložil... Otec. Nebylo to nádherné?

Potom *tam* vešel hřích. On ten obraz pokazil. Ano. Ale, my jsme tady. Boží záměr se musel uskutečnit.

⁹⁷ Tak tedy, žena musí zrodit tento zárodek života, ona spolu s mužem, skrze spojení. Nebudeme do toho vcházet, protože byste se mnou určitě nesouhlasili. Ale to nebyla jablka, která oni v Edenské zahradě snědli. A tak když se to stalo (ať už to bylo jakkoliv), žena zhřešila; muž vůbec nezhrěšil... Chci říct, že muž zhřešil, žena vůbec nezhrěšila. Žena byla ve skutečnosti svedena. Adam nebyl sveden. On věděl, co dělá. Eva si ve skutečnosti myslela, že je v pořádku. Přijímala nějaké nové světlo, které jí satan podával. On jí stále podává nové světlo. Držte se Bible. To je to.

Jan 10:18; 2. Korintským 5:21

⁹⁸ Ale on jí řekl. A ona řekla: „No, moment, Bůh řekl...“ On však řekl: „Jistě...“ A pak, cokoliv to bylo, ten akt byl spáchán. A potom svedla svého muže, i když on věděl, že to je špatné. A Adam odešel z Edenské zahrady, protože miloval svou ženu, což byl předobraz Krista. On nepoznal hřích; sestoupil a byl učiněn hříchem za svou církev; odešel a věděl, co dělá: „Mám moc život položit a mám moc ho zase přijmout.“ Odcházel a věděl, co dělá; a byl účastníkem našich přestoupení, aby nás mohl vykoupit zpět. Jaký to je nádherný obraz.

⁹⁹ Všimněte si. Potom, přátelé, bylo-li potřeba Ducha svatého, aby se dvořil... nebo se vznášel nad zemí, aby nás přivolał zpět a svolal nás dohromady; a my jsme se takoví stali bez našeho vlastního uvážení; stali jsme se takoví, jací jsme teď, bez jakéhokoli našeho přičinění. Bůh na základě svého předzvědění věděl, že tady budeme a udělal nás tím, čím jsme, bez jakéhokoli našeho přičinění; o co víc nás může vzkrísit. I kdyby draslík a vápník a ropa a vlhkost a podobně, tyto prvky našeho těla byly rozptýleny do čtyř větrů, tentýž Duch svatý,

který nás vyseděl k existenci na počátku, nás může znovu vzkřísit v těch posledních dnech.

A potom, jak přijdeme, když se staneme mladým mužem a mladou ženou? On řekl: „Jak se vám to líbí být takoví?“

¹⁰⁰ „To je nádherné, Otče.“ Ty máš svobodnou morální volbu. Můžeš si sám zvolit. Můžeš věčný život přijmout nebo můžeš věčný život odmítnout. Jsi draslík a vápník z tohoto světa. Z toho byla stvořena vaše těla. No, jste rádi, že zůstáváte... On vás nikdy neudělal andělem, ani andělem nikdy nebudete. Udělal vás mužem a ženou a takovými zůstanete. Pokud ale milujete život, potom život hledejte.

Jan 3:5

¹⁰¹ A pokud Duch svatý... Tady to je, rychle... Jestli se Duch svatý vznáší nad lidstvem, které není ničím jiným než prachem této země, Duch svatý je ten jediný, který ve vás může „vysedět“ věčný život. Vaši intelektuálové, bez ohledu na to, jak vytríbení můžete být, Bůh je úplně zavrhl. Vaše denominace mají u Boha pramalý význam. Vaši významní učitelé teologie pro Boha nic neznamenaají. Je potřeba to vysedávání Ducha svatého, aby vás uvedlo do společenství s Bohem a dalo vám věčný život a vzkřísilo vás znovu v tom posledním dnu. „Jestliže se člověk nenarodí z vody a z Ducha, nemůže v žádném případě vejít.“

¹⁰² Vidíte to, přátelé? I když jste jakkoliv chytrí, to s tím nemá nic společného. To mohl být... „Patřím do církve“; to mohl být tvůj nový duch. „Mluvil jsem v jazycích“; to mohl být tvůj nový duch. Nemysli si, že proto, že jsi mluvil v jazycích... Viděl jsem ďábly mluvit v jazycích, čarodějníky a všechny... Ačkoliv i Duch svatý mluví v jazycích.

¹⁰³ Ale co je nepravost? Je to převrácena spravedlnost. Jistě, ďábel má tu převrácenou stranu mince. Čím je ten starý věstec na ulici — ta ďáblem posedlá osoba? Je to převrácený prorok. On může vzít jen něco od Boha a převrátit to. Ale my jsme byli vyučováni proti těmto věcem. Ďábel však tyto věci jen kopíruje. Jsme-li však vyučováni shodně s Biblií, pak to Duch svatý vezme a umístí to do církve. Vidíte?

Ezechiel 36:26

¹⁰⁴ Pokud nepřijmete spravedlnost, pak vás přemůže nespravedlnost. Nepřijmete-li Krista, přemůže vás svět. Nemůžete vyjít těmito dveřmi jako ta stejná osoba, která sem vešla. To není možné. Duch svatý se vznáší, dvoří, volá: „Ó, pokud přijdeš, já odstraním to kamenné srdce. Pokud přijdeš, vložím do tebe nového ducha. A pokud přijdeš, já vejdu do toho nového ducha.“

105 A potom, když se ďábel vrací, co tam nalézá? On hledá svou starou uličku s plechovkami piva. Bůh poslal svůj velký buldozer a celou tu věc srovnal, všechno to úplně vyhrnul a postavil tam třídu „Haleluja“. Není to totéž místo. Je tam postavený velký moderní dům... Duch svatý vysedával a vyrostly velké pěkné květiny spasení. Nemusíš se snažit nic napodobovat. Je to nové srdce. Je to nové místo přebývání. Je to nový duch. Všechno je nové.

106 Jak se tam může ďábel vrátit v naději, že tam najde ten starý karetní stůl a doutníky a staré hádky, potyčky a ponurou atmosféru a všechno, co se v tobě nacházelo? Když se vrací, zjišťuje, že Bůh vzal svůj buldozer a projel tím vším, převrátil celý terén vzhůru nohama a udělal velkou terasu a postavil nádherný dům a Sám se do něj nastěhoval.

107 Haleluja! Amen. Ó, cítím se rozničený. Duch svatý převrací tu starou uličku s plechovkami piva vzhůru nohama a vysype odtamtud všechnu ďábelskou veteš a tvoří nové srdce a nový život. A nejen to, On se tam nastěhovává, aby dohlížel, že všechno probíhá v pořádku. Sláva Bohu! Má dohlížitele, anděly, kteří ořezávají stromy. Ó, aj! Ó, přál bych si být dvakrát větší. Bratře, sestro, přemýšlej o tom, co On dělá.

108 Dnes se tolik zakládá na intelektu. Tolik se staví na Letnicích, na výstřednostech, na emocích. Nepřijímejte nějakou náhražku, když Letniční nebe je plné té opravdové věci. Nepřijímejte nějakou malou emoci, nějaké malé podnícení, nějaký olej, který ti kape z rukou nebo krev na obličej; nepřijímejte tyto malé emoce, když celá Boží nebesa jsou plná opravdových Letničních požehnání. On vám dá nové srdce, nového ducha a vloží do vás svého Ducha.

109 Modleme se. S našimi skloněnými hlavami a zavřenýma očima. Víte, jakým směrem jste teď směřováni? Tam, odkud jste vyšli, ze země. Víte, kam se ubíráte? Rovnou tam, kam se sklánějí vaše hlavy, rovnou zpět do prachu. Ale víte, že ten prach, z něhož jste byli stvořeni, ležel tady na zemi, když Bůh stvořil tuto zem? On tě stvořil spolu s touto zemí. Jsi částí této země. Ale to, co je v tobě, to je duch, to je život. Jestli je starý a kamenný, podle jeho přirozenosti je světský.

110 No, chcete nové srdce? Chcete nového ducha? A chcete Jeho Ducha, aby vešel do vašeho nitra a řídil vás? Nesnažte se Mu říkat, co má udělat, a nemějte o těch věcech své vlastní myšlenky. Přijměte to, co si On přeje. A chcete, aby k vám přišel vysedávat? „Ano, bratře Branham.“ Dobře, to je On, který právě teď vysedává ve tvém srdci: „To jsem Já, dítě. To jsem Já. Já tu stojím. Nechci, abys zahynul.“ Ó,

Ježíš, náš Pán, zemřel, abys nemusel zahynout. Ale budeš-li pokračovat tím směrem, kam jdeš, zhyneš. Nemůžeš povstat. Není v tobě nic, co by tě vzkřísilo. Duch svatý — ty Ho odmítáš, On v těch posledních dnech nemá prostor k vysedávání. Ty jsi překročil tu čáru. Ó, rychle se vrať, rychle, než se dostaneš příliš daleko.

Matouš 10:29, 31; Lukáš 12:6, 7

111 Kolik z vás tady zvedne ruce se skloněnými hlavami v modlitbě, společně s touto modlicí se církví, a řekne: „Bratře Branhame, prosím, v Kristově jménu, modli se za mě teď, abych obdržel Ducha Božího do mého ducha, aby způsobil, že budu žít vítězným životem. Prožívám vzlety a pády. Prožívám hrozný čas, když se snažím být křesťanem, a chci, aby ses za mě právě teď modlil.“ Nechceš zvednout ruku? Bůh ti žehnej, synu. Bůh ti žehnej. Bůh vám žehnej, paní. Vám, pane. Tobě, bratře. Ještě někdo? Bůh vám žehnej, pane. Bůh vám žehnej. Bůh vám žehnej, pane; vám, vám, paní. Bůh zná každého z vás. Zvedněte vaše ruce. Nemyslíte si, že nekonečný Bůh, který znal každou blechu, každou mouchu, která bude na zemi, předtím než tato země byla vůbec stvořena, že zná vás? Copak se neprodávají dva vrabci za halér? A ani jeden z nich nepadne na zem bez vědomí vašeho Otce. Jste dražší než mnoho vrabců.

Ezechiel 36:26

112 Pokud prostě Bohu řekneš: „Tady je má ruka, Bože; opravdu chci, abys vešel do mého srdce. Patřil jsem roky k církvi. Věřím, že se se mnou něco stalo, ale nikdy jsem nebyl schopen žít tím druhem života, o kterém ten kazatel kázal. Žiju životem vzletů a pádů, jednou jsem nahoře a znovu dole, a jednou uvnitř a pak venku, a nikam nemohu dojít. Bože, možná jsem jen dostal nového ducha. Říká to tvé Slovo. Tvůj prorok řekl, že ty jsi pověděl, že jim dáš nového ducha a že potom do toho nového ducha vložíš svého Ducha; a já mám možná jenom toho nového ducha. Můj život je... Ó, mívám špatnou náladu. Všechno to na mě doléhá a já nechci být...“ Jistě, takové stavy v tobě způsobuje tvůj nový duch.

Matouš 7:22; Jan 3:3

113 Ale, bratře: „Jestli se někdo nenarodí znovu...“

„Ó, bratře Branhame, já jsem ale mluvil v jazycích, křičel jsem, mluvil jsem v jazycích, prorokoval jsem, já...“ Na tom, co jsi dělal, vůbec nezáleží. „Mnozí v ten den přijdou ke mně a řeknou: ‚Pane, Pane, copak jsem nedělal to a tamto?‘“

114 Ale zemřel tam v hloubi tvého srdce celý svět a převzal Kristus vedení? Tedy, něco tě prostě každý den provází v lásce. Bez ohledu na

to, jak věci probíhají, ty stále zůstáváš v lásce. Stále je nad tebou modrá obloha. Nehledě na to, co se děje, Bůh je stále na trůnu, odpovídá na modlitby a dělá pro tebe všechno. Sousedé tě pomlouvají, někdo tě zesměšňuje, církev ti říká, že bys měl dělat to nebo ono; a ty to nechceš dělat. Bereš v tom případě s milým úsměvem svůj kříž a jdeš směrem na Golgotu? Anebo couvneš a vzdorně řekneš: „Už tam nepůjdu, s tou bandou jsem skončil.“ Pokud máš v sobě takového ducha, pak to není Duch svatý.

115 Nechceš zvednout ruku a povědět: „Bože, dej mi tvého Ducha svatého rovnou tady do toho ducha, kterého mám, do toho nového ducha. Dej, abych žil vítězným životem.“ Bůh vám žehnej, pane. Bůh vám žehnej, paní. Vám, paní, vám, vám, vám, i tam všude vzadu, té malé paní tam na balkóně. V pořádku. Bůh vám žehnej, vám, vám. Dobře.

Teď skloňme v tichosti naše hlavy.

116 Laskavý nebeský Otče, venku zuří sněhová vánice, ulice jsou kluzké. Nevím, proč jsem pověděl bratru Josefovi, když jsem stál u telefonu: „Já tam přijedu.“ Možná to všechno je součástí Tvého velkého díla. Já vím, že ano, protože všechny věci napomáhají k dobrému. A teď, když bylo lidem podáno to krátké poselství, i když bylo kostrbaté, přesto možná dvacet nebo třicet lidí k Tobě zvedlo ruce. Oni by to nemohli, Otče Bože, v žádném případě udělat, aniž bys Ty o tom nevěděl. A prosím Tě v Ježíšově jménu, abys jim dal to, co potřebují; ať jim to je dáno.

117 A Otče Bože, modlím se se vši upřímností svého srdce, aby každý hřích, každá nepravost, každá nemoc a všechno ostatní bylo od těchto lidí odňato. Ať se tak stane v Ježíšově jménu. A ať jsou hojně a bohatě požehnáni. A ať každé srdce odtud odchází se zpěvem s tou hlavní pružinou v jejich duši, s Duchem svatým, který pulzuje v jejich srdcích v souladu s jeho údery. Ó, ať jejich duše poskočí a rozšíří se na Slovo Boží, jako nové nádoby s novým vínem, s novou nadějí a novou vírou, s novým duchem a Božím duchem uvnitř něho, aby v nich ten život mohl růst. Dej to, Otče.

118 Požehnej bratra Josefa; on teď stojí před zvláštním rozhodnutím. Modlím se, abys byl s ním. Stejně tak bratra duPlessise, bratra z Afriky a všechny ty ostatní bratry, kteří nás navštívili; Bože bud' s námi. Pomoz jim tady dnes večer v jejich službě. Pomoz mi i tam na tom místě, kam mám jet, Otče, a kázat tam dnes večer. A modlím se, abys byl s námi a pomohl nám na těch kluzkých silnicích, když se

budeme vracet. Ať nás Duch svatý v těchto věcech vede a usměřňuje. Prosíme o to v Kristově jménu. Amen.

Matouš 28:18

¹¹⁹ Miluji Je, ó, já Je miluji. Chci Ho vidět. Má nejhlubší touha mého srdce je uvidět tu líbeznou osobu, Pána Ježíše. Je to i vaší touhou dnes ráno, církvi Boží? Je to vaše touha? Ať vám rozdělí svá požehnání. „Veškerá moc na nebi i na zemi je dána do mých rukou, a to, co Bůh měl, On vylil...“ Všechno, co Bůh měl, vlil do Krista. A to, čím byl Kristus, vlil do církve. Ty velké fontány jsou všude otevřeny a připraveny. Jen se zbav těch malých „ismů“, a tak dále, a otevři své srdce a řekni: „Pane Ježíši, nastěhuj se do mého srdce.“

¹²⁰ Modlete se za mne, přátelé. Miluji vás. Jste vzácnými lidmi a já vás miluji. Přál bych si dnes večer zůstat s vámi, ale musím odjet. A bude-li vůle Páně, budu projíždět mnoha národy, dříve než se opět setkáme. A tak se modlím, aby vás Bůh bohatě požehnal. Miluji vás. A chci, abyste se za mne modlili. Bůh vás žehnej, než se znovu sejdem. Bratře Josefe.

